being unparalleled and His suzerainty supreme, the entire creation adores Him as the Greatest of the great and as the All-powerful.

The Lord being all in all, what should the *sadhaka* do?

तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥ ४४

तस्मात् प्र-नम्-य प्र-नि-धा-य कायम् प्र-सादये त्वाम् अहम् ईशम् ईड्यम् ।
पिता इव पुत्रस्य सखा इव सख्युः प्रियः प्रियायाः अर्हसि देव सोढुम् ॥

tasmāt praṇamya praṇidhāya kāyaṁ
prasādaye tvām aham īśam īḍyam ।
pite 'va putrasya sakhe 'va sakhyuḥ
priyaḥ priyāyā 'rhasi deva soḍhum ॥

तस्मात् *tasmāt* therefore प्रणम्य *praṇamya* saluting प्रणिधाय *praṇidhāya* having bent कायम् *kāyaṁ* body प्रसादये *prasādaye* crave forgiveness त्वाम् *tvāṁ* thee अहम् *ahaṁ* I ईशम् *īśaṁ* the Lord ईड्यम् *īḍyaṁ* adorable पिता *pitā* father इव *iva* like पुत्रस्य *putrasya* of the son सखा *sakhā* friend इव *iva* like सख्युः *sakhyuḥ* of the friend प्रियः *priyaḥ* beloved प्रियायाः *priyāyāḥ* to the beloved अर्हसि *arhasi* (thou) shouldst देव *deva* O God सोढुम् *soḍhuṁ* bear

Therefore, bowing down, prostrating my body, I implore You, adorable Lord to forgive me. Bear with me, O Lord, as a father with a son, as a friend with a friend, as a lover with his beloved. 44

When the glory of the Lord is realized man cannot help adoring Him. That adoration spontaneously expresses itself as bowing down and prostrat-